

ПЕРЕЦЬ

РЕСПУБЛІКА

Володимир СОЛОНЬКО

— У «хатинці» зліва живе корупціонер, а у правій — борець із корупцією.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

СОННОМУ «ПАТРІОТОВІ»

У коментарі до моєї статті («Я сиджу і слухаю музику» на сайті «Натхнення»), якийсь нібито черкащанин, що сховався за кодовим псевдо «24 на 28», написав: «...краще б дідусь нічого не дивився, довше б прожив. Я ось маю 200 телеканалів, а дивлюсь тільки 2 або взагалі нічого не дивлюсь. І живу: за Україну не переживаю. А за Крим і Донбас – поготів. Мені моя хата ближче і дорожче. Як рідне тіло! Отак і живу!»

Моя відповідь черкащанину:
Дорогий синку, як на мене, то:

«Найкраще на печі, у крайній хаті,
Де стільки ніжності й суцільна благодать.
Заліз на неї – хочеться поспати,
А потім зіліз, поїв і знов лягаєш спати».

Звичайно, з вічним сном той сон
не порівняєш,
Бо часто з печі вимога – зілізати,
А щоб не це, то я уже й не знаю,
Як краще вам усе те передати».

Якби не це, то спав би вічність цілу,
Вслухався в шурхіт, в шепіт гілочок
І пив узвар та набирався б сили
Та ще під сало – любі ковток».

То вже, вважайте, рай, у хаті скраю:
Дивлюсь на небо, в гості Бога зву.
Йому й кажу: мені не треба раю –
Я на печі, як у раю, живу».

Це справді так. Якщо ще є дружина
І як на піч мені борщу подасть,
То я стаю, немов мала дитина:
Ще б трохи моні, а відтак – знов спати».

Отак ти спиш... А до твоєї хати
Вже йде орда, тепер це – «руській мір»,
Аби тебе по-братськи з печі зняти
І голяком запроторить в Сибір».

Прокинься, ледарю! – гукає Батьківщина,
Як пильна матір... – Що ж ти ловиш гав?
Стікає кров'ю за вікном Вкраїна,
Рятуй її, допоки не прос...пав».

Олег ЧОРНОГУЗ.

– Вип'ємо за тих, хто в черзі!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ народний часопис «Перець. Весела республіка»

Панове прихильники та творці сміхового мистецтва!

Висока Генеральна Сміхова Адміністрація Веселої республіки «Перець» закликає всіх, хто не встиг до Нового року передплатити наш журнал, негайно ліквідувати цей прикрий недогляд.

АДЖЕ ПЕРЕДПЛАТА НА «ПЕРЕЦЬ» НІКОЛИ НЕ ПРИПИНЯЄТЬСЯ!

Тому редакційне товариство відродженого «Перця», керуючись єдиним прагненням відродити часопис і працюючи задля цього на громадських засадах, закликає тисячі співвітчизників, котрі вже передплатили журнал, активно долучитися до подальшої популяризації видання, аби часопис дістав «друге дихання» і вийшов у наступному півріччі по-козацьки змужнілим на нові простори.

Залучайте до читання журналу друзів і знайомих. Закликайте заможних українців допомагати з передплатою людям небагатим, надсилайте пожертви на розвиток видання, організовуйте передплату журналу для бібліотек, особливо районних і сільських, для сирітських шкіл-інтернатів і дитячих будинків сімейного типу.

Спільними зусиллями й усвідомленням загальної мети ми переборемо негаразди й нестатки нинішнього лихоліття. Майбутнє – за нами. І воно буде могутнє силою, багате здобутками і життєрадісне, веселе духом!

НАГАДУЄМО УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Індекс (у Каталозі видань України, стор. 142)	Найменування	Періодичність виходу	Мінімальний строк передплати	Вартість передплати на мінімальний строк
97 835	Перець. Весела республіка	12 разів на рік	1 місяць	16, 05 грн.

Контактні телефони: (044) 284-77-00; (044) 456-83-27;

Адреса для листів: журнал «Перець. Весела республіка», а/с.67, м. Київ, 01103.

Адреса для SMS-повідомлень: 050-510-91-64; 050-515-85-22.

E-mail: Red.Perets2017@ukr.net.

Реквізити банку для грошових переказів на розвиток журналу:

Пот. рах. 26009129418 у ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві;

МФО 380805; код ЄДРПОУ 30970534.

ДАВНІ ГОЛОСИ ПРО НОВІТНІ ЧАСИ,

або Коментар з Байкою...

«Слухаєш заяви урядовців нового набору, і не полишає відчуття, що подібне вже траплялося — були реформи, експерименти, реорганізації, були доказові, обґрунтовані, переконливі пояснення необхідних змін, перетворень, перебудов. В економіці, освіті, охороні здоров'я, культурі... Сізіфів труд, товчення води в ступі. Наміри благі, а результати блаженські! А все тому, що заповзяті реформатори не мають опори серед людей. Бо не радять-

ся з громадою, як краще зробити, не цікавляться думками співгромадян, для поліпшення життя яких власне й призначені в першу чергу антикризові програми. Виходьте з високих кабінетів, панове, спускайтеся на грішну землю, ідіть за підтримкою до людей! Спочатку пояснюйте, доводьте, переконуйте, а потім уже реалізуйте узгоджене не на словах, а на ділі!»

Олена ГРИЦАЙ, економіст

НЕВДЯЧНИЙ КІНЬ

Хто в воза Коней запряга,
То гречно їх не просить.
Та добрий пан сказав, що вже
Того порядку досить.

І, загнуждавши раз Коня,
Він став питати в його:
– Чи вас у корінь запрягти,
Чи з боку – і з якого?

Коштовні віжки почепить
Чи з простої сириці?

У голу руку взять батіг
Чи брати й рукавиці?

Та, мабуть, Кінь невдячний був,
А то й дуренький, може,
Бо на ласкаві ці слова
Він одповів негоже:

– Язик ваш любо так бринить,
Як добрії цимбали,
Але було б мене спитать
Як ще не загнуждали.

Я знаю – віжки всі цупкі,
Чи з шовку, чи з ременю;
Батіг усякий дошкуля,
Як вам попався в жменю.

Та й ще скажу: як чортвіть-що
Я тут возити маю,
То краще б я не запрягавсь
Ні в корінь, ані скраю.

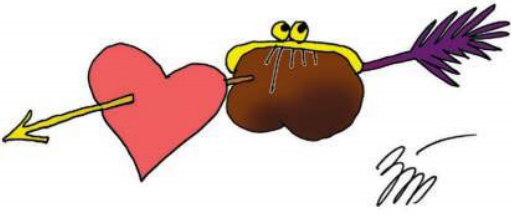
Володимир САМІЙЛЕНКО,
(1864-1925)

Черговий коментатор Валентин ШУЛЬГА.

Віктор ГОЛУБ

Тетяна ЗЕЛЕНЧЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Сергій ФЕДЬКО

– Поїдьте у США у відрядження: вивчатимете тамтешній ямковий ремонт доріг.

Микола КАПУСТА

Олександр КОСТЕНКО

Сергій ФЕДЬКО

ДВОМА РЯДОЧКАМИ

Українофоби
Найвищої проби.

Дякую Звіру
За довіру!

Я – за! –
Сюрчить Гюрза.

Вариться Квасоля –
Така її доля.

Хому
Обрамлено в хомут.

В нас ростуть тарифи,
Мов кондори й грифи.

Дмитро ШУПТА.

ЕЙФЛОРИЗМИ

- ♦ ЯКБИ НА НИХ НЕ ФІГОВИЙ ЛИСТОК, ДУЛЮ МИ Б ПОБАЧИЛИ.
- ♦ ДОБРЕ МАТИ НАГОРІ РУКУ, ЯКА МОЖЕ ВТЕРТИ ВАМ НОСА.
- ♦ РУКИ СКРУТЯТЬ ГОЛОВУ, ЯКА ПЛЮЄ В НИХ, АБИ ПРАЦЮВАТИ.
- ♦ ЯКЩО ЛІС РУК, ТО ДІЛО – ДРОВА.
- ♦ НАЙДОВШЕ ЖДЕ АМНІСТІЇ ТОЙ, ХТО ВБИВАВ ЧАС.
- ♦ ВОЛАЮЧОГО В ПУСТЕЛІ ОБЛАЮТЬ В ОАЗІ.
- ♦ НАЙНАДІЙНІША ТОЧКА ОПОРИ – ЦЕ КРАПКА НАД «і».
- ♦ КОЖЕН ВИХОДИТЬ ІЗ СЕБЕ НА СВОЇЙ ЗУПИНЦІ.
- ♦ ПОЛІТИЧНИЙ ФУТБОЛ: КОЖНУ ГРУ ВОНИ ПОЧИНАЮТЬ З НУЛЯ.
- ♦ ТО НІЧОГО, ЩО ВСЕ ПІШЛО НЕ ТАК, ЗАТЕ ТУДИ, КУДИ ПОСИЛАЛИ.
- ♦ ТРЕБА ДАТИ СЛОВО, АБИ ТЕБЕ НА СЛОВІ НЕ СПІЙМАЛИ.

Флоріан БОДНАР.

Живе собі у селі Попівка на Вінничині Микола Степанович Коваленко. Зараз дідусеві 78 років, усе життя працював, а далі, як всі порядні люди, вийшов на пенсію, жив собі з дружиною тихо-мирно, порав город і таку-сяку господарку. І так тривало до вересня 2016 року. Аж раптом в останнім кварталі дідусь пенсію не отримав. І пошкандибав Микола Степанович до сільської ради. «Пане владо, каже до сільського голови, а де ж моя пенсія?» Сільський голова зателефонував у районне управління Пенсійного фонду України, поставив запитання стосовно пенсії Коваленка, пополотнів від почутого, перелякано глянув на дідуса, ще раз перепитав і поклав слухавку. «Ідьте в район, порадив голова дідусеві, бо я взагалі нічого не розумію». Коли дідусь пошкандибав додому, голова витер носовичком спітніле чоло і тричі перехрестився.

Діду, ви живі? Доведіть «Бомогою»!

Дідусь цього, звісно, не бачив. Отож поїхав у район. І тут його очікувала неприємна новина. Чинovníки з пенсійного фонду глянули на діда незворушним поглядом українського бюрократів і безапеляційно повідомили: «Діду, вам пенсії нема тому, що ви померли». «Але ж я ось, обурився дідусь, стою живий перед вами!» І на доказ свого існування подав паспорт громадянина України. «Ні, діду, незворушно пояснили чиновники, згідно із рішенням Зінківського районного суду Полтавської області від 18 вересня 2016 року ви визнані померлим. Це рішення внесено в єдиний реєстр України і тому пенсію вам ми більше не виплачуємо». «А де ж свідоцтво про смерть?» – запитав старенький. «А нам його не треба», – пояснили в Пенсійному фонді. І додали: дві пенсії на поховання не дали тому, що по них ніхто не звертався.

Приголомшений дідусь почавалв додому і ошелешив свою бабуню:

«Все, стара, не буде мені ні пенсії, ні субсидії, бо я помер.» Далі відпоїв бабусю «Барбовалом» і розповів про весь трагізм ситуації. Пенсії нема, субсидії теж. Що їсти, чим грітися взимку? Ні пенсійний фонд, ні управління соціального захисту це не цікавить, бо ж мертві не їдять і не гріються. І наявність живого дідуса для них не доказ, адже в «бомазі» чітко написано: помер. А помер – значить, помер, тому не мороч голову живим державним службовцям, зайнятим важливими справами.

Хто зна, як би склалася доля «живого трупа» з Вінничини, якби він не здогадався звернутися до телевізійних журналістів. Приїхали майстри пера і телекамери з Києва, на власні очі переконалася, що дідусь Коваленко таки живий і, поки по-справжньому не вмер, справді потребує харчів і тепла. Відтак поїхали доскіпливі журналісти разом із проблемним ветераном праці до чиновників. А ті вперлися рогами: «Виплати відновимо тільки в

ВЕСЕЛІ МАКОГОНЧИКИ

НАРОД – ТРИПІОНЕР

– Семе, ти читав електронні декларації українських держчиновників, депутатів, прокурорів, суддів?..

– Ну й що, Біле, тебе там так здивувало?

– Та там статків на десятки мільярдів наших зелених...

– А тобі що з того?.. Живуть собі люди тихенько, чесно копійчину заробляють...

– Та мені, Семе, власне, то й нічого. Але ти добре поміркуй: якщо так заможного живуть слуги народу, то що ж тоді має за душею сам народ? Уявляєш, га?! Виходить, українці найбагатші у світі... Оце так відкриття!.. Не розумію тільки одного: навіщо вони у міжнародного валютного фонду постійно гроші канючать.

– А ти що, Семе, в Америці стільки прожив і досі не знаєш, що у багатих свої химерики в голові гуляють...

Макогонів **Юрко КРУЦЬ.**

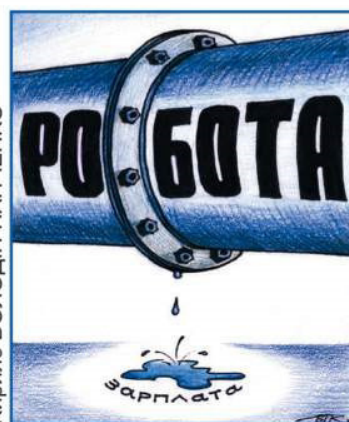
Олег СМАЛЬ

– Щось не подобається мені пика нашого нового бухгалтера

Андрій САШЕНКО

Кирило ВОЛОДИН-ПАНЧЕНКО

тому разі, якщо дідусь доведе, що він таки справді живий». На зауваження журналістів, що відповідно до Конституції України пан Коваленко не повинен нікому нічого доводити, чиновники зиркнули на непроханих гостей холодними очима ревних хранителів державної копійки і твердо сказали: «Ні! Мертвим ми пенсію не платимо!» А тоді тихенько підказали: оскільки помер дідусь через рішення суду з Полтавщини, то й воскреснути може тільки завдяки суду.

Дідусь довго збирав пакет документів для Липовецького районного суду на Вінничині. А поки займався цим нехитрим, але дуже марудним в Україні ділом, журналісти встановили причину «смерті» старого. Виявляється, він колись працював у колгоспі на Полтавщині і там заробив собі непоганий земельний пай 3 гектари масного чорнозему. А ще там залишився його син від іншого шлюбу Денис, якому зараз 35 років. Нічийний пай муляв сину, що з якихось родинних причин не спілкувався з батьком тривалий час. Денис подумав-погадав та й провів через місцевий суд юридичну аферу: визнав батька померлим і успадкував земельку.

Несусвітня підла обладка? Безперечно. Знуцання над людиною?

Безперечно. Дивоглядна непрофесійність суддів? Аж ніяк!!! Усі вони добре юридично підковані, житейськи загартовані, позбавлені дитячої наївності. Але кому нині не відомо, що деякі з них за цілком певних обставин і Трампа визнають «померлим», і Сталіна «вскресять». Бо гроші – навіть в Африці гроші, а в Україні і поготів. А всім старим і малим ніколи не слід забувати, що тільки справна «бомага» дає тобі право на життя, і це правило діє неухильно якщо й не від Адама, бо тоді в Едемі злочинний авторитет Товариш Змій ще не встиг зареєструвати допотопної папірні, а от від часів Давнього Єгипту таке правило функціонує – це точно, бо там уже навчилися обробляти папірус.

Зрештою, 1 лютого Липовецький райсуд на Вінничині, слава Богу, так визнав дідуса живим. Можливо, недовзі йому й пенсію виплатять, та й субсидію начислять... Наша фантазія навіть сягає і таких неймовірних картин, як увімкнення для «вскреслого» ветерана газу (районні газовики поспішили його перекрыти, бо ж для чого він «покійнику»?..). І ось блисне на плиті вогник, а під стелею оживе «лампочка Ілліча», заговорить і щось покаже телевизор... Наприклад, про безвізовий режим, який обіцяють дати

Україні на початку червня... І заметушиться дідусь Коваленко, збираючи свою пошарпану дерев'яну валізу в подорож до котроїсь із країн Євросоюзу, де аборигени щасливі будуть побачити достеменний феномен постблїбної епохи в образі ВОСКРЕСЛОГО УКРАЇНЦЯ.

Але ця вікопомна подія може відбутися тільки за умови, якщо на рішення Липовецького суду не буде подано переконливої апеляції... Бо ж, як бачимо, нинішні нащадки безсмертних ветеранів добре орієнтуються в сучасних моральних цінностях, не кажучи про стародавні приписи Римського права і київської «Руської правди». А з такими знаннями й такою вдачею можна легко навчитися не тільки юридично визнавати живого батька покійником, а й із дерев'яної крашанки висиджувати живе курча.

Ярослав БОРСУК.

ТЕАТР «ПЕРЦЯ»

ДЕКЛАРАЦІЇ ДЛЯ ЕЛІТИ НАЦІЇ

Комедія на одну дію

ДІЙОВІ ОСОБИ: народні достойники Альберт, Мстислав, Денисович та Вітя Пароплав.

ОБІДНЯ ПОРА. За столом у ресторані сидять усі четверо. Бармен мовчки приносить дороге вино і наливає в келихи. Крізь завісу диму від кубинських сигар Альберт сумно поглядає на годинник вартістю 300 тис. доларів.

АЛЬБЕРТ. Ну, що, панове, догралися? Ось вам і Е-декларування. Тепер нікуди не втечеш.

ДЕНИСОВИЧ. Точно! Але я схитрував неабияк, зумів-таки. Замість 61-ї квартири задекларував лише 19! Національне Антикорупційне бюро не придереться. Скажу, не з тої сторони дивитися, хлопці...

МСТИСЛАВ. Оце так вляпалися! Добре, що до виборів далеко. Можливо, люди забудуть про наші статки, адже ж як можна запам'ятати кількість тисяч в доларах США, євро, гривнях, форинтах, манатах, динарах, тугриках, шекелях, юанях і навіть в доларовій валюті Островів Кука?..

ВІТЯ ПАРОПЛАВ. О, це влучно сказано (сміється). А як можна порахувати мої годинники? Адже ними дві вілли та чотири п'ятикімнатні квартири повністю завалені (продовжує сміятися).

АЛЬБЕРТ. Тут не до сміху (звертається до Віті Пароплава), потрібно щось вирішувати. В мене тільки п'ятдесят компаній зареєстровано, з рештою що робити?

ВІТЯ ПАРОПЛАВ. Перепиши, як і ми, на родичів.

АЛЬБЕРТ. Які родичі?! (Пігнімається з крісла). Та в мене вже й так шість рідних бабусь і тридцять чотири дідусі тільки по маминій лінії (нервово крокує біля столу й продовжує курити сигару).

ДЕНИСОВИЧ. Не метушись, Альберте, я теж думаю, коли свої півтисячі шуб зможу зносити? Зими ж у нас нині зовсім стали не путніми. Можливо нам потрібно зареєструвати законопроект, щоб з першого грудня й до кінця лютого температура не піднімалася б вище мінус десять-п'ятнадцять градусів за Цельсієм. Бо ж навіщо вони мені тоді здалися?

МСТИСЛАВ. Бог з нами, якось виплутаємось. Скинемося по кілька мільйончиків — і наші комп'ютерні хакери зроблять свою справу. Зникнуть не тільки непотрібні цифри, а й інтернет на довгі роки.

ДЕНИСОВИЧ. Щодо Бога, то ти слушно підмітив. Справа в тому, що я маю власну церкву й священника. Так що за гріхи не переживайте. Зайдете якось, я з панотцем домовлюсь. Тільки попереджаю: беріть золото й різні коштовності — це ж вам не якийсь храм, а місце, після відвідин якого ваша совість буде чистою, як в малолітньої дитини. Заодно помолитесь, щоб вас і наступного разу обрали.

АЛЬБЕРТ. Все одно заспокоїтись не можу. Як же нам далі довірятиме МВФ?

ВІТЯ ПАРОПЛАВ. А ніяк. Тепер ми йому зможемо в позику давати. Ха-ха-ха!

АЛЬБЕРТ. Потрібно щось таки робити!

ДЕНИСОВИЧ. А давайте прийнемо закон, щоб всі люди і свої доходи декларували б? Продав кіло картоплі чи літру молока — задекларуй, будь законотрухляким, як і ми!

АЛЬБЕРТ. Точно! Нехай і вони тепер паряться, як корову, десяток курей та коня з возом у ту декларацію вписати!..

МСТИСЛАВ. А ще ж в них по кілька сорочок і майок куплених на «секонді» є. Хай доводять слідчим, де вони їх взяли...

ДЕНИСОВИЧ. А може, ще вони багатші за нас? Потрібно буде перевірити біля сорока мільйонів людей, а раптом щось накопаємо на них? Ось тоді поквитаємось за кпини над нами... А то, бач, які розумахи...

ВІТЯ ПАРОПЛАВ. Годі теревенити! Пішли ухвалювати рішення, аби вирівняти становище усього народу з цим клятим Е-декларуванням.

Альберт, Мстислав, Денисович та Вітя Пароплав одночасно загасили сигари й спішно покинули ресторан, аби втілити сказане в життя.

ЗАВІСА.

Драматург «Перця» Василь ТИТЕЧКО.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Мамо, підіймаймось!
Хочу матрац із доларами
замінити матрацом із євро.
Він м'якший.

Аскольд БЕГЕБА ЯКИЙ ЖЕ ТИ БАГАТИЙ, РІДНИЙ КРАЮ!

Мафіославень

Який же ти багатий, рідний краю!
Бо ж хоч яка впаде на тебе власть –
Вже стільки літ тебе нещадно
розкрадають
І все одно не можуть розікрасть.

Міцнючі в нас і нерви, й костюмахи!
Ми ними розтрошили СССР.
І нині в нас є власні олігархи,
І мафіозі власні є тепер.

Приспів:
(виконується тричі!)

Хай квітне багатюща Україна
Попри мільйони жебраків-незя!
Тож помолімося за Отця і Сина,
Які несуть нам Європейський стяг!

Олександр КОНОВАЛЕНКО

ТАРИФ

Це не пароль, не шифр –
над Україною, мовляв, безхмарне небо! –
рядок із кількох цифр...
І що ще треба?

Кажуть: «Я є народ!» –
і солдат, і поет, і жебракча остання...
Наш народ гідний од,
а не інструкцій до виживання.

Мрію про Життя гімн!
З космосу вздріти красу Бар'єрного Рифу...
...Радять зробити ремінь тугим
й не дуже гнутися під тарифом.

АСТРОНОМ

Що записано на квитанції за комунальні?

Це відстань до Альдебарану?
Чи сума у гривнях до сплати?!
Казав нам: «Захочу – барАна
зроблю президентом!»

І нате!

Зробив. Ну, а ми, окаянні,
за це відплатили Майданом.
Схотілося, бачте, Оксані
дружити і з Гансом, і з Жаном...

Донбас його рідний в руїнах.
А ми тут ікру наминаєм.
Схотілося вам України?
А їй вас? Чи буде наваєм?

«Гірник» цей масний у футболці -
і світла, й тепла розпорядник.
Скромненький такий собі «болтик»,
точніш, мабуть, «пристрій зарядний».

Подався тепер в астрономи.
Парсеками б'є нас, правдиво.
І що він нам завтра заломить?
Хто скаже? Ведмедиця? Діва?

Микола ЦИВІРКО.

ВЕСЕЛІ ДІАЛОГИ

– Павлику, а чому ти йдеш до школи без портфеля з підручниками і зошитами? – запитує учня дядько-сусід.

– Добрий учень, дядьку Іване, мудрість носить не в портфелі, а в голові.

❖ ❖ ❖

На уроці йшла мова про зуби. Вчителька запитала одного з учнів, що він може про них розповісти.

– Ет, краще б мені сьогодні не відповідати: вчора лікар вирвав у мене болючого зуба мудрості. Тож відчувую моральну недугу. От якби такий новий зуб виріс!

❖ ❖ ❖

У магазині одягу – молоде подружжя.

– Мила, дивись, яка гарна ось ця рожева сукня. Давай куплю тобі.

– Чому саме такий дарунок ти хочеш зробити?

– Та була б ти в цій сукні ще гарнішою! Краще милуватися рожевою сукнею на тобі, аніж дивитися на життя крізь рожеві окуляри, як ти полюбляєш мене повчати.

❖ ❖ ❖

Дружина бештає чоловіка, який прибрів додому «під мухою».

– Знову напився, як свиня. І люди дивляться на такого-сякого...

– Ой не свиня я, дорогенька, а твій чоловік. Бачиш, прийшов на двох, з тобою говорю, а не хрюкаю...

❖ ❖ ❖

Повернувся увечері з роботи додому чоловік. У його дружини – день народження.

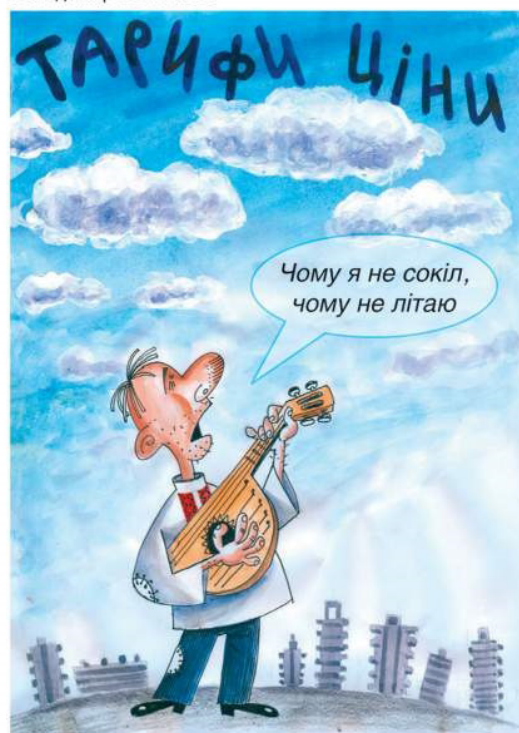
– Вітаю-вітаю, люблю і кохаю тебе, мила, – почав він емоційний монолог. Поцілував у щічку свою половину. Відтак додав, мовляв, з тебе належиться 100 грамів з гаком і закусончик.

– Бач який!.. А де ж квіти з такої okazji?

– Могли бути тобі й квіти. Але, повір, найкраща квітка – це ти, моя мила.

Підслухав і занотував **Богдан ЛАДАНАЙ**.

Володимир СОЛОНЬКО

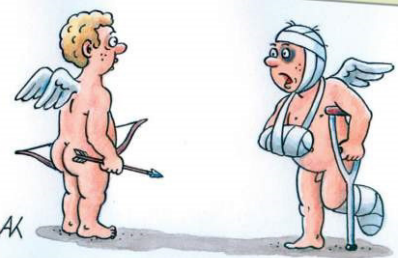

Валентине, Валентин,
не ходи до куми через тин!

Малюнки Олександра КОВАЛЕНКА

— Моя спеціалізація — віртуальне кохання.
— А моя — військово-польовий роман.

— Мені замовили олігарха, а я переплутав його з олігофреном

— Хлопче, а стріли в тебе бронейні?

ГЕНЕРАЛИ І ЙОЛОПИ БУРШТИНОВИХ КОПАЛЕНЬ

Фейлетон

Є в нашого чудового поета Костянтина Думитрашка, автора тексту знаменитої пісні «Чорнії брови, карії очі», дотепний сатиричний вірш про двох йолопів, які знайшли коштовного годинника, але в яких забракло кебети для розумного вирішення, що з ним робити.

Один каже:
Ну що воно за штука,
Що стукає та й стукає?
Дивися, пане-бра!
Оце хіба мара!
Та цюка ж бо, та й цюка,
Побий його морока!
Кому воно в пригоді?
Кумегія
Та й гогі!
Візьму та й розіб'ю
Врагову манію!

Другий вважав себе значно розумнішим і винахідливішим за пришепетуватого Хому. Ще 6 пак! У нього вже в ті, дрімучо-кріпосницькі часи бурхала в жилах кров крутого підприємця постсовєтської епохи. І він всупереч дурнуватій ідеї Хоми запропонував вчинити по-хазяйському. Нині бізнес такого гатунку називають російським, посилюючись на бородачій анекдот про двох підприємливих москвитів, які вкрали на складі ящик горілки, загнали його, як мовиться наліво, а гроші... пропили.

Нині, щось подібне відбувається у нас на Поліссі, тільки в масштабах геть апокаліптичних. Коли бачиш усе це власними очима, то меркне в очах світ Божий, а людиність, яка бере участь у цьому самовбивстві, про що мова нижче, не лише переплюнула інтелект і мораль двох згаданих героїв, а й узагалі нагадає ковалів майбутнього пекла на своїй єдиній Богом даній землі.

Колись мені, молодому вчителю думалося: ось підійдуть літа, виланду на пенсію і обов'язково приїжджати-му в ці краї на відпочинок! Бо ж яка тут краса незбагненна! І от діждався заслуженого відпочинку, а їхати нікуди! Ліси на Рівненщині перетворилися на місця кривавих боїв, рабського порпання в болоті задля наживи заїжджаних і місцевих розбійників, варварського і безкарного нищення природи. І все через бурштину, яким колись поліщуки розпалювали грубки... Тепер він перетворився на камінь дикої людської жадоби, наруги над землею і лісом, які віками годували й рослили десятки, а то й сотні поколінь поліщуків.

З'явився із цим каменем і так звана бурштинова мафія (нечувана від древланських часів формація людиноподібних створін), котра наймає за безцінь місцевих «равів-старателів», аби вони задля збагачення цих проїдисвітів удень і вночі копалися в болоті, перетворюючи рідну землю на безплідну пустелю на кшталт місячного ландшафту. Їх приваблює у копанках, над ними свистять кулі... Але «промисел» не припиняється... Кляте каміння збувають спиртним

діакам, пакують у торби діткам на виїзд за кордон, пропивають у нічних клубках біла синіх шашличних вогнів... Ну, хай би вже самі горіли синім полум'ям, якщо не жаліють себе і своїх нащадків. Аж ніяк! На ці вогні злітають звідусюди хижі зграї шахраїв, бандітів, рекетирів, розбійників, гвалтівників, які перетворюють прекрасну поліську землю, на якій народжені й зросли сотні тисяч порядних і працьовитих земляків, на справжній фіялал пекла, що перетинає нашою народові шлях до Європи...

Та найсумніше, що досі ні місцева влада, ні урядовці не можуть дати ради цій жахливій проблемі! Не допомагають ні прохання, ні застереження, ні силові втручання. Більше того, мафія часто-густо знаходить тут і підтримку. У так звані «дахувальники» нерідко записуються, на жаль, і люди при високих посадах. Ба, навіть заступник прокурора області виявився одним із таких... А що вже казати про перевертнів із поліції та служби безпеки! Шоправа, потрапляють часом і вони на гачок, але наразі жоден не сів у в'язницю. Викручуються, як в'юни... Що вже й казати, коли нерідко навіть вишукані «старателі» речові докази у вигляді цінних камінчиків безслідно зникають навіть із сейфів правоохоронних офісів... А злодія знайти не вдається! Не іншаке ж привиди чи то пак, відьмаки, перекладнувшись у поважні офіційні строї, шведняють ночами по кабінетах поліції з чарівною мітлою у ролі прибиральників...

Нинішні лісові масиви можуть недовзі перетворитися на пустелю. Це стверджують науковці. Проте як генерали, так і йолопи бурштинових копанень плюють на ці глобокопні перспективи! Таке враження, що все це їх не обходить, ніби вони вже замовили по онлайн квитки для вилоту якщо не на Марс, то, прості, Господи, на якийсь далекий Альдебаран, куди поки що не сягає юрисдикція деяких наших цікавих урядових структур! Але чи не забули вони, що перед подоланням відстані у 21 парсек, їм доведеться все-таки проїхати всього кілька десятків кілометрів до польських Маневців на Волині, де мають в одній закритій хатині з колючими візерунками на паркані обов'язково поставити компостер на придбаній квітот з вістрочкою вильоту років на дванадцять!

Президент країни вимагає посилити боротьбу із «чорними» копанцями бурштину на Житомирщині,

Рівненщині та Волині. Далі відступати нікуди! Даремно сподіваючись, що проблема розв'яжеться сама собою. Не розв'яжеться! Адже вже дійшло і до боїв місцевого значення, коли через стрілянину «старателів» в Олевську 16 січня загинули двоє чоловіків.

Новий очільник Нацполіції України Сергій Князев, який донедавна очолював поліцію Рівненщини і завдяки якому відбулися гучні затримання, впевнений, що вирішення ситуації з бурштином лежить у законодавчому полі. На його думку, коли буде прийнято спеціальний закон, проблема буде знята природним шляхом.

На жаль, це поки що лише обнадійливі намагання зарадити біді. Але віз і нині там. Ось нещодавно митники затримали на польському кордоні мандрівника, який намагався вивезти 25 кілограмів бурштину, заховавши його у колесі автомобіля. Експерти оцінили цей скарб у мільйон з гаком гривень. Тимчасом Верховна Рада спокійнісінько провадила конче потрібний закон про врегулювання видобутку і реалізації бурштину. За документ у другому читанні проголосували лише 158 парламентарів... Видно, інших 70 членів коаліції, котрих не вистачило під час голосування, щось надало уважно розглядали у своїх смартфонах, чим вони часто займаються під час пленарних засідань. Чи не вивчають вони там різницю в цінах на «сонячний камінь» у найкрасивішій у світу валюті — гривні порівняно з малопривабливою заокеанною «зеленюю» чи з нікчемним металом, за який часом доводиться з болем у серці продавати підступному Рогатому свої найцінніші душі.

Наші ж науковці констатують: Україна — один із світових лідерів за запасами бурштину. Наші компанії, котрі мають ліцензії на його видобуток, щорічно реалізують майже 4 тис. тонн цього мінералу. Це лише невеликий відсоток від обсягів загального видобування бурштину в державі. Набагато більше його видобувають «старателі» на кримінальних промислах, які держава не контролює.

Тимчасом хтось ретельно засекречений сидить біля розкішного каміня і підраховує злочинні прибутки. А на Поліссі й далі править бал бурштиновий Сатана, де не те що насолоджуватися красою краю не доводиться, а й варто щодня думати про власну безпеку. Так, нещодавно один із мешканців після відвідин батьківського села, зізнався, що його земляки попросили якнайшвидше пошити рідний курточок, позаяк тут чи не щодночі — війни. За спиртне в магазині «старателів» розплачуються лише доларами, бо гривні вже... поза обігом. Місцева бурштинова шпана й усілякі кримінальні заброди нікого не визнають за владу і «качають» свої права. Від їхніх погроз сільський голова почав ховатися за високими стінами власного об'єкта, обзавівшись злими псами...

Але хіба зможуть допомогти навести лад у громаді і захистити її навіть і натреновані цивілізовані собаки, коли до них забреде здалеку зграя диких скажених псів і почне кусати усіх зустрічних? Аж ніяк! Тут може зарадити тільки осередок українського товариства мисливців. Рішуче й остаточно!

Юрій БЕРЕЗА,
префект Рівненського сміхового округу.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Тату, почитай мені казку про зайчика.

Олександр
КОНОВАЛЕНКО

— А як же мої
тридцять срібляків?!

ВОВК-АНТИФАШИСТ та ЯГНЯ-ФАШИСТЮГА

Старовинна байка на найновіший лад

Спекотного, як і належить, дня одне темненьке Ягня придибцало до Кальміюсу-річки напиться водички.

Аж гульк — тут Вовк з кавказьких полювань брів ситий-п'яний, смачно матюкався та й заблукав, та й, хижий здоров'як, гняткою згріб, чинити допит звязвся:

«Ти чом тут? Як?» — «Тутешні ми спокон».
«Угу. А каламутить мої води також тутешні?»
— «Пане, це — Ваш сон: нам каламутить не велить природа».

«Да? Радий чути, мамцю твою — «неню»!
А як це й чом — чував я од Гіен — ви тут заборонили вовчу феню
і вовчий наш Зайцям робити феню?»
«Панунцю, Ваші Вас ввели в оману!...»

«Та ви ж фашисти! Фашистюга — ти!..»
«Панунцю, майте Бога спозарана!..»
«Фашистської всі певні ви мети і вовкофоби всі до глупоти!..»

Я — ситий зараз, то ж і суд мій — добрий: не з'їм поки що, мати твою в траву!
Та — щоб не був ти мудрий і хоробрый — гоівоньку твоєю... ось... ніжно одірву, натомість приліплю тобі... з болота: ліпиль з болота — ги! — моя охота!..»

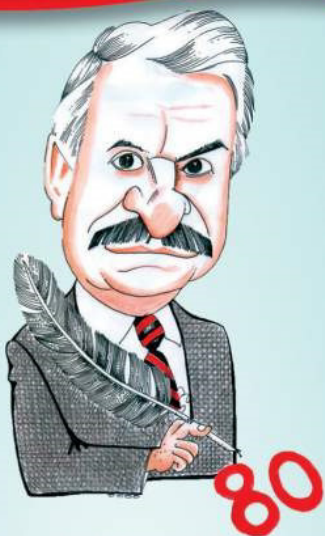
Не сміх, а горе: Вовк — фашистознавець! Ще більше лихо: вірять йому ті, хто сам мав (має) ікла, «правознавець», від хижаків об'їдків жеде в житті...

От і в краю розгойданих тюльпанів, де в кожній квітці — мікромікрофон, Гієни славлять пильність Вовка-пана, Та від Ягнят свій бережуть закон.

Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ.

Вітаємо ювіляра!

Дружній шарж Володимира СОЛОНЬКА

ГРИЦЯ ГАЙОВОГО

давнього перчанського побратима,
поета, лауреата премії
ім. Остапа ВИШНІ

з його двічі по 40 ювілеєм!

ГЛУХОТА, АБО ПРИТЧА ПРО ДЯДЬКА МИКОЛАЯ ІЗ РАЙОНУ

Виходець з села Глухого – може, чули: Миколай – став керівником району, знаменитим на весь край.

Саме тим і знаменитим,
що його глухе село,
геть відірване від світу,
бур'янами заросло.

А у нього у райцентрі –
вілла, дача, лімузин
і, щоб з голоду не вмерти,
продовольчий магазин...

Подолавши перепони на шляху із пекла в рай, відтепер усім районом править дядько Миколай.

А в його селі Глухому,
кажуть, темрява і глуш,
і нема більш нічого,
окрім напівмертвих душ.

Дядько Миколай з району
згоден, та не з усіма.
що десь там у селі Глухому
досі ще чогось нема.

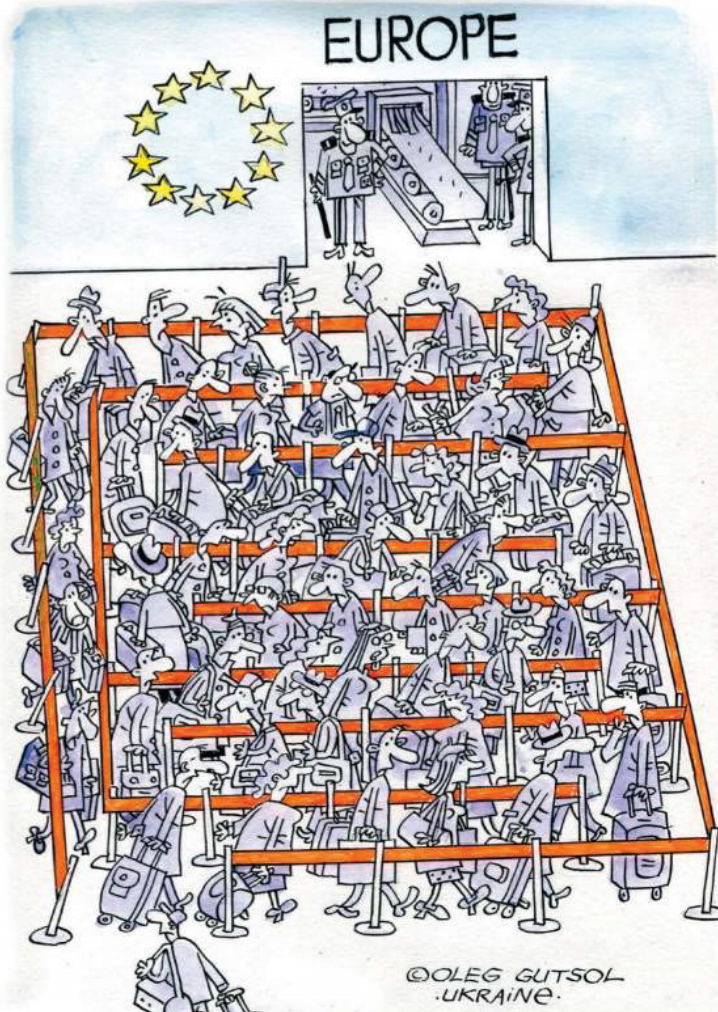
Бо, як інколи буває,
хтось про тее щось пита,
то у дядька Миколая
наступає глухота.

Ця хвороба скрізь кочує – ось що характерно в ній: коли скажеш: «на» – почує, а «зроби» чи «дай» – то ні...

***

Питається: а як же лікувати того, хто на віддачу глухуватий? У народі від подібного недугу успішно застосовували... пугу.

Олег ГУЦОЛ

©OLEG GUTSOL
UKRAINE.

Алло! Це Чорненка Марія Іванівна? Вас турбує податкова... З області... Ви всі податки заплатили? О! Трубку кинула... Нервенна якась... Алло! Гражданочка... Не дайте трубку, не балуйтеся з органами. Таке я питаю, чи всі податки сплатили? Нічо не утаїли від государства?.. О, знову кинула... Ох і нервенно! Алльо, кума, ви мене чуєте? То це ж я! Не впізнали? Ха-ха... То я жартую... Для подняття вашого тонуся. Здоровенькі були. Як ваше здоров'є, як кум? Нормально? Ну і «гугу», як кажуть наші друзі-європейці. Бажаю вам, щоб після важкої праці не боліло ні в спині, ні в с... Ну, цей... В поперек. Ха-ха-ха! То я так жартую! Ха-ха... Хоча зараз мені зовсім не до шуток. Як чому? Ви тлівізор дивитесь?.. Ну, і як вам вчорашні новини? Не чули?.. Не бачили?.. А чого це ви не інтересуетесь судьбою країни? Чого це ви така пасивні? Як це воно вам не нада? Всім нада, а вам, бачите, – не нада! Всім хочеться в Європу! Як це вам не хочеться? Вам і тут добре? Ну, да... Кашаншо... Земельки нагребли... Забагатіли... Та не прибідняйтесь, не прибідняйтесь! Чого ви? Он у Вірки Костенчихи, аж шість тракторів, а на концерт ходить в спортивних брюках і калошах... Прибідняється!.. Чи ви, кума, боїтесь, що у вас ту земельку буржуї того?.. Та не сердьтесь... Ви, якась не-е-рвенна... А що ж тут доброго, що вам так добре? Га? Покажіть мені, де воно лежить. Може, і я на те розживуся на старості...

А я про Паріж завжди мічала. Можна сказати – ідея фікс. Фікс, вам кажу, а не фіг. Та я й сама не знаю, що воно таке... Ну, всі так балакають. Да-а-а... А може б

з мене модель вийшла?.. В тілівізорі показували б... Як це тоді тілівізорів не було?! Шо ви, кума, таке мелете? Не така я вже й древня! Я молодого була красіва... Не то, що некторі... Чого це я товста?.. Де я жирна? Я в те-є-ле! Не то, що некторі... Та які, ви, кума, струнки? Ви тощі-і! Як шпилька! Ну, добре, добре...От нервенна! Кинула трубку... Альо, кумасю!..

“ПЕРВЕНЦА”

abc

НЕ ЕВРОПЕЙСКА КУМА

үсмішқа

сердиться. Ну, а скажіть мені на милість, якби я була така, як тут... Некоторі, чи могла б я витягти з ополонки кума?.. Грицька вашого... Як це, коли було? Ви, що забули, як вони з Кандиобо відмічали день моряка?.. Після Водохрещі... Кум льотчик?.. Ну й, що з того?.. Кандиба, ондечки, кульгавий від коліски... В армії взагалі не був. А випити за моряків – це ж святе діло! Ая-я-кже!.. Льотчик... І як же це він до вас у піке залетів? Га? Чим це ви, кумасю, його збили? У вас же боекомплект ду-у-же слабкий!.. Його й зблизися не розгледиш, а не те, що з неба... Ха-ха... От нерви у людей!.. Нікудишні... Кинула трубку. Альо, кумонько!.. Та не сердьтєся... А нащо ж ви, кумонько, свого льотчика так розгодували? Не менш, як на півтора центнера!.. Йі-бо вам кажу... Як він з таким пузом в ополонку протиснувся?.. Загадка века!.. Ну, добре, добре... Ви, кумасенько, не сердьтєся... Душа в мене болить. Що воно робиться в світі... Ох! Одні тягнуть сюди, другі тя-

ВЕСЕЛІ МАКОГОНЧИКИ

ПЛАТІЖКА ВІД СТРЕСУ

Оригінальний спосіб збереження здоров'я своїх абонентів придумали комунальники одного із спальних районів столиці. Тепер разом із платіжками за комунальні послуги містяни стали отримувати ще й всілякі заспокоїливі препарати – валеріанові пігулки, краплі корвалолу, настоянки трави пустирника тощо.

– Бачте, як усе просто, – поділився новацією один із керівних комунальників. – Сплачуючи гроші за шаленими тарифами, наші споживачі більше ніколи не зазнають ні серцевих нападів, ні підвищення артеріального тиску, ні нервових стресів... Усе, як кажуть медики, під контролем...

Правда, зараз ми вирішуємо інше питання: у які саме платіжки включати левову вартість цих лікувальних препаратів – чи до платіжок за газ, чи за світло, чи за тепло, чи за воду? Чи, може, просто ввести ще одну додаткову платіжку від стресу, і не морочити собі голови!..

Макогонив **Юрко КРУЦЬ**.

Д"УДАРИЗМИ

✓ Деякі «золототворці» стільки олов'яних солдатиків уже перетворили на «золоті постаті», що скоро не треба буде вже золотих копалень. Хоч за істинною цінністю ці «золоті постаті» не варті й сірих олов'яних солдатиків.

✓ Не цурайтеся грішника, бо кожен може впасти у випадковий гріх. Остерігайтеся «праведників», бо їхні гріхопадіння безмежні.

✓ Хто навчив катів т.зв. «Аль-Каїди» тих методів катування, якими енкаведисти тероризували населення Західної України? Може, й сама «Аль-Каїда» народилася від «червоної рибики» в московитському імперському «Акваріумі»?

✓ Святих людей не буває. Є святі справи і свята енергія. Якщо ж ця енергія споріднених душ – вона чудотворна.

✓ Правителі у скрутну годину покидають свої держави, рідні землі і рідні народи. А потім звинувачують свої народи у державній зраді.

✓ Інтернаціональним може бути лише корито. Мову Господь дає тобі разом з твоєю матір'ю, долею і душею. Твоя мова – ритм твоєї душі. Якщо ти ним ізнехтував, – караєш сам себе.

✓ «Коли хтось у тебе каменем, – ти в нього хлібом»... Багатовікова практика показала, що на всіх зайд і бандюг хліба не наберешся. Мусимо бути трохи скромнішими та економнішими.

✓ Кожен митець, як і кожна людина, має на небі свою зорю, яка манить його у незвідані висоти. І має свого привида, який обтягує його за ноги, аби високо не злетів.

✓ «Вчорашні» набагато швидше стають «сьогоднішніми», ніж «сьогоднішні» встигають зачинити двері у вчора.

✓ Україна буде сильною тоді, коли ми будемо готові не лише один за одного померти, а й один з одним жити.

Євген ДУДАР.

ПАТЕНТНЕ БЮРО «ПЕРЦЯ»

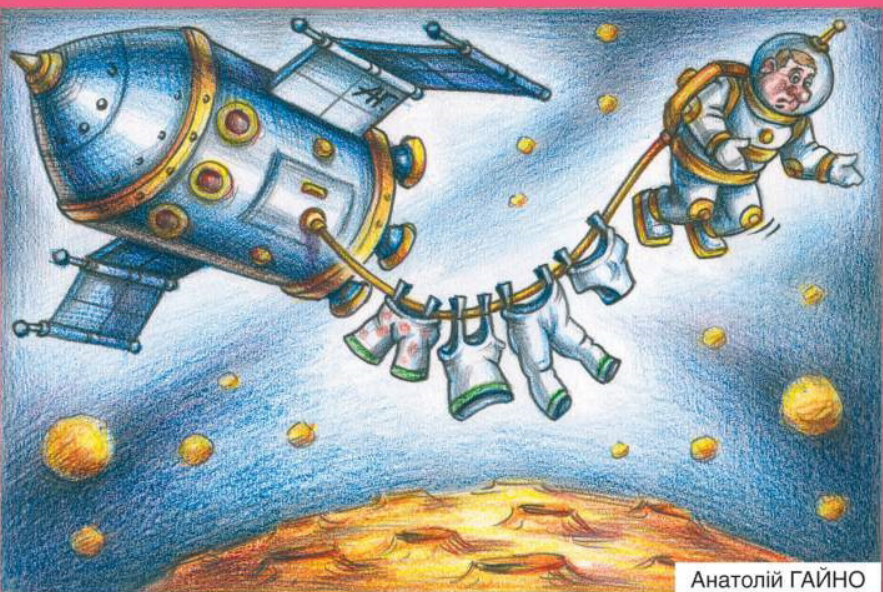

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Валерій СИНГАЙВСЬКИЙ

Василь ФЛЮРКО

Анатолій ГАЙНО

нуть туди... А з нас люди сміються. Нікому цей люд простий не нужний, я вам скажу. Де мій синочок питає. В Росії синочок мій... Аж на Камчатці. П'ятнадцять годочків не бачилися... Не наїздишся... А нині во-ще! Вже й правнуку мене є... Ні, я не плачу... То в мене щось... В горлі... А меншенький онучок теж далеко... В Німеччині... Пра-цює в баура... Це куркуль по-нашому... Ну, такий оце, як і ви... Та не сердьтеся ви... Свиней він там пасе... Аякже – зароб-ляє... Платять справно... Тільки ото поки він їздив по Німеччинах, Галька його заміж виїшла... За мусульмана. Ото так... Розбіга-ються – розлітаються наші діточки по світу білому, по чужині. Чому ми такі безталанні? Ох... Гляди, так увесь люд і роз'їдеться хто куди... Кажете, ні? А чого ви так думаєте?

Я ж до вас, кумасю, чого добивалась. Тра-гедія в мене велика... Мені онучок отой, що в Німеччині, крем привіз... Шо бородав-ки зводить. Ну, я собі і той... Намазала під носом... Та яка вона в мене велика? Це ви, кума, мене хочете розстроїти на ніч? Обна-ковенна в мене була бородавка... Ну от... Як рукою зняло, скажу вам! На третій день і сліду не стало. Все було б добре... Так воно чогось той... Вуса почали рости. Ви ж тільки, кумонько, нікому ні-ні... Боже борони! Це ж по секрету... Тільки вам... Кумонько-голубонько... Може ваша Галя підкаже... Якусь пілюлю чи каплі... Вона ж у вас розумниця... На лікаря вчилась... Як поїхала? Куди? В Італію? Ой-йо-йой, що ж воно робиться?! А я на вас, кума, так на-діялась... Так надіялась! Ну, ви ж нікому ні-ні! Ну, бувайте... Куму Грицьку привіт... Гудбайний...

Володимир РИНДЕНКО.

Сторінка для дітей

На полях м'якеньку постіль
Лютий застеляє:
Брата Березня у гості
З дня на день чекає.
Вітер ковдр наткав чимало —
Любо подивиться!
А Метелиця зв'язала
Теплі рукавиці.
Склавши руки не сиділа
Баба Завірюха, —
Без ниток вона пошила
Березню кожуха.
А Мороз столи добротні,
Гарні, всім на подив
І стільців, мабуть, до сотні
Витесав із льоду.
Раптом Вітер із дозору:
— Їдуть, їдуть гості!
І піднявся знову вгору —
Зник у високості.
Відчинилися невдовзі
Льодові ворота —
В'їхав Березень на возі,
І йому навпроти
Вийшов Лютий:
— Здоров брате!
Обнялися міцно.
Довелось тебе чекати
Рік, а ніби вічно...
Обморозив, мабуть, вуха,
Бо червоні дуже.

Одягай мерщій кожуха!
— Не хвилюйся, друже!
Я ж везу тепло здалека.
З Африки, з пустелі.
Там живе бабуся Спека
В піщаній оселі.
Там морозу не буває,
Криг нема на ріках,
Сніг пустелю обминає,
Бо жара велика.
У долоні сплеснув Лютий:
— Що воно за диво?
Як без снігу можуть бути
І ліси, і ниви?
І хіба тепло Мороза
Може подолати?
Ось зніміть мішки із воза...
— Ні, завчасно, брате!
Краще підем, погуляєм.
Ще ж три дні, три ночі...
— Розв'яжіть мішки, благаю,
Я чекать не хочу.
Розв'язав, тепло дихнуло.
І Мороз навтьоки.
І рум'янці наче здуло
В Лютого на щоках.
Льодових столів не стало —
Зникли під ногами,
Біла постіль теж розтала,
Потекла струмками.
Луг уже вбрання зелене
Почав приміряти.
— Що ж, продовжуй ти за мене
Вже хазяйнувати.
На прощання обнялися...
Ось з тих пір віками,
Найкоротший Лютий місяць
Є поміж братами.

Аркадій МУЗИЧУК.
Малюнки Олексія КОХАНА.

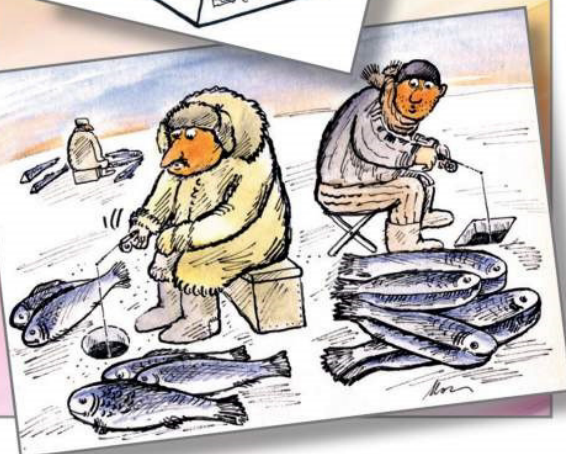

Вітаємо ювіляра!

Автошарж

Вітаємо
побратима по перчанському цеху,
відомого художника-карикуриста
Валерія Могильного – з
75-літтям!

Роман ЛАЗОРЕНКО

ПОВІСТЬ ГІБРИДНИХ ЛІТ

(Літопис колишнього донецчанина, а нині
смирненого ченця Києво-Перчанського монастиря)

Року 2016. ДЕУМІЗАЦІЯ, АБО БУМЕРАНГ НА «БАЛАКУЧУ ГОЛОВУ» МОСКОВСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ

Головного спікера МЗС Росії Марію Захарову, мабуть, збуджує наша Верховна Рада. Як і належить «балакучій голові» московської дипломатії, де дотримувач етикету і кримінального кодексу Кіріл Лавров може під час прямого ефіру обізвати колег дебілами – сама Марія теж за словом в авоську не лізе.

Так, нещодавно в Захарової аж затрусилися жижки від перейменування українського міста Дніпропетровськ на Дніпро; мовляв, «якщо вже йдеться про декомунізацію, то слід було повернути місту істинну назву – Єкатеринослав; у крайньому разі – Новоросійськ».

Але пані Захаровій тут-таки й нагадали, що топографічні розвідки московської дипломатки приховують осоружний ефект бумеранга. «А якої це бенері в Москві розпинаються з приводу того, як ми перейменуємо наші міста?» – запитав у мережах велемудру даму посол України в Латвійській республіці Євген Перебийніс. І тут же додав: «До речі, справжня назва Калінінграда – Кенігсберг».

Ідею творчо підхопили й інші дотепники, котрі швиденько нагадали доскоцькій баяндрасці, що в «позичених» у Китаю її одноплемінниками далекосхідних міст Хабаровськ і Владивосток раніше теж були чудові московські назвиська «Болі» і «Хайшеньвей».

Зрештою, після того, як вона продемонструвала глядачам запальну «калінку», всі остаточно зрозуміли, що Марія даремно ігнорує одне з головних правил світової дипломатії і московських блондинок: часом краще мовчки танцювати, ніж щось варнякати з розумним виглядом.

До речі, в українських селах у недавню колоніальну епоху деякі матері так проводжали з дому своїх недоулих нащадків: «Сину, я тебе дуже прошу, тільки не виступай на комсомольських зборах, аби люди не догадувалися, який ти дурний!» Цікаво, чи знають цю оповідку дебіловий міністр закордонних справ і його красномовна спікерка?

Року 2016. ТАЄМНИЦЯ ГІПСУ ГАННИ ГЕРМАН

Нещодавно український політик і депутат кількох скликань Верховної Ради України Ганна Герман появилася в Сенаті США із загіпсованою рукою.

Версії того, що насправді сталося з Ганною Миколаївною, сильно різняться.

Можливо, Герман знімається в новому документально-художньому фільмі Дмитрія Кісельова «Сенат США – катівня прибічників Віктора Януковича».

Але найімовірніше – це свідчення того, що інформація про припинення українською поліцією пошуку золотого батона Януковича не є випадковою. У загіпсованій руці колишньої соратниці Віктора Федоровича – достеменно заява про явку з повинною, тобто з батоном. Ганна Миколаївна ходить сенатськими кабінетами, розгортає закрайок гіпсу і натякає сенаторам звабливим блиском мерзотного металу, що за зустріч із президентом США упосліджений «професор» і золотого унітаза не пожалкує.

(Далі буде)

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕПІГРАМИ

Анатолій Бортняк (1935 – 2009)

ПЕРЕЧИТАВШИ ЛЕРМОНТОВА

Були ж такі витії світлочолі!
Високі, чисті. Праведні слова.
Краса і воля – в кожному глаголі.
Любов безмежна. Туга світова.

Невже то він ганявся навіженцем
поміж вершин, що вперлись в небеса,
за кволим неозброєним чеченцем –
і потішавсь, застреливши, як пса?

ВИМУШЕНА ТВОРЧА ПЕРЕРВА

Один поет, що книг десятки мав,
на певний час писати втратив змогу,
бо він спіткнувся і ногу поламав,
і, як на лихо, саме ліву ногу.

ОСЕЛ НАД БАЙКОЮ

«Яка чудова штука – алегорія! –
Осел глибокодумно приговорює.
– Хоча у байці і про мене бається
Але тупий Баран на думці мається».

***

Один прозаїк на м'якім дивані
себе побачив Гоголем вві сні.
Це означає: свій роман, принаймні,
Не спалить він ніколи на вогні!

ЛІТЕРАТУРНА РОЗВІДКА

Павлові МОВЧАНУ,
який у своїх творах зловживає
архаїзмами

Щось сарматське чи скіфське
в Павловій натурі.
У щербатих словах запеклась давнина...
Й пригадати не можу я: в літературі
хто, і де, і коли розкопав Мовчана?

ЗАПИТАННЯ

Петрові Бондарчуку,
який у «Білому сонетарії»
нехтує законами сонета

Уклінно перепрошую поета
та запитати хочу я:
чого суворий Дант не зневажав сонета,
а ви таки зневажили його?

ХАМОКРАТІЯ

Парує бражка бузинова.
Шумить торговище хамла.
До того йде, щоб хамська мова
у нас державною була.

Допоки ойкнем, безборонні,
вони обгадять кожний храм,

і владно всядеться на троні
не Мономах, а Монохам.

СИМОНЕНКО

Йду повз намет, що, як червона сценка,
у прапорах, підсвічених з Кремля.
Питають звідти: – Ви за Симоненка?
– Авжеж, – кажу, – за нього, Василя.

Це він супроти вашої полуди
сказав, життя поклавши за народ:
«Пощезнуть всі перевертні й прибудли,
і орди завойовників-заброд!»

ГЕРОСТРАТ

Артеміда, чий храм було знищено
Ефеським громадянином,
вважалася найжорстокішою
серед давньогрецьких богів.

Зніміть з його душі тавро!
Хоч він вчинив розправу
Над пам'яттю – та тільки про
владичицю криваву.

Стирчить цариця (шлюха, кат)
І в нашій піднебесі
Таки не зайвий Герострат
в Ефесі чи в Одесі.

СИНОНІМИ

На уроці школярі
Розглядають правило.
Вчитель каже дітворі:
– Придумайте правильні

Синоніми до двох слів:
Депутат і влада.
– Знаю! – Гліб процокотів:
– Бюрократ і зрада!

Петро ТОВСТУХА.

Все розпочиналося чудово!
«Вирубавши» газовим ба-
лончиком охоронця, відомі
нальотчики Анатолій Пуп та
Сергій Швайка проникли до касирки:

– Гроші – в сумку!

Касирка непомітно натиснула
ногою кнопку сигналізації. Та ба!
Бандити не такі дурні: провід
вони завчасно перерізали.

– Рахую до трьох! – приставив
Пуп дуло своєї «пушки» до чола
всмерть переляканої жінки.

– Та не можу я відкрити вам
сейфа! – забожилася вона. – За-
мок у нього з шифром. А шифр
знає лише директор банку...

– От б-б-блін! – спересердя
сплюнув Швайка. – Ти потримай
тут під прицілом персонал, а я
мотнусь до директора...

У директора банку, на другому
поверсі, саме не було нікого. То
вдалося його, слава Богу, при-

тиснути без свідків. Та тільки-но
Швайка озвучив свою вимогу,
керівник банку радісно вигукнув:
– Серьога! Скільки літ, скільки
зим?!

Швайка був приголомшений.
Виявлялося, господарем цього
розкішного кабінету є його колишній
однокамерник, чудовий хлопець
Славко Перевертень. Друзі по зоні
міцно обнялися. Сховавши свій ствол,
Швайка почав розпитувати:

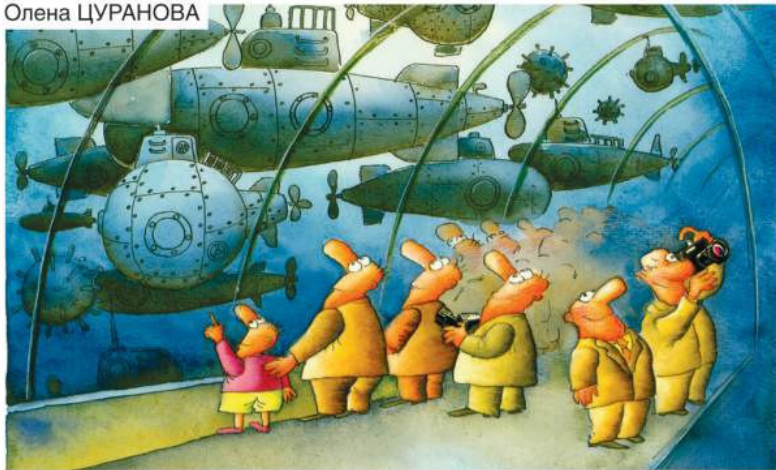
– Як це тобі, Славо, вдалося?
З-за ґрат – та просто в оцей рай...
Фантастика! Розкажи братві – засміють,
не повірять...

– Та ніякої фантастики, Серьога,
– скромно зреагував директор банку.
– Ми ж вийшли на волю майже
одночасно... Ти, бачу, продовжив
своє ремесло. А я... Я років зо два
прокантувався на будівництві. Зняв
завдяки одному геніальному полковникові
свою

Валерій ЧМИРЬОВ

Олена ЦУРАНОВА

судимість. А після того влаштувався в одній комфортабельній партії. Далі – партійний список, депутатство, недоторканість, нарешті, оцей комерційний банк... Відверто кажучи, наш брат, із його зв'язками та колишньою відсидкою, потрібен у цій сфері, як кисень... Втім, друже, ховай свою пухалку та сядемо перекусимо. Я ось дам розпорядження сервірувати наш стіл.

Перевертень хотів натиснути кнопку виклику офіціантки. І Швайка не втримався, зареготав.

– Пардон, Слава!.. Але ми перерізали в банку й цю лінію. Отож доведеться, мабуть, тобі керувати сьогодні без зв'язку...

– О-хо-хо-хо!.. – засміявся й сам директор банку. – Я й забув, що маю справу з фахівцем вищої категорії... До речі, чому ти сказав «ми»?

– Бо гм..., завітав я до тебе не сам. На першому поверсі працює мій напарник. Займається виховною роботою з твоєю касиркою... Може, чував про Толю Пупа? Він, здається, також колись був у нашій компанії...

– Толян?! – просяяв Перевертень. – Знаю його, як облупленого! Дзеленькни йому по мобільному та скажи, щоб облишив бідолашну Розалію Дмитрівну і швиденько піднявся сюди. Посидимо втрех! Коли ми ще отак любенько зустрінемося?

... Після посиденьок у директора банку бандити Пуп та Швайка вперше за цей рік поверталися додому на «Мерседесі», за кермом якого сидів водій поважної фінансової установи. Замість традиційних після нальоту гривень та валюти у багажнику авто стояв ящик грецького коньяку – так би мовити, презент від колишнього кореша по зоні... Щодо тарараму на першому поверсі, то охоронника відкачали, касирку відвезли в лікарню швидкою, а колективові було сказано – це імітація нападу грабіжників. Вона провадилася згідно з планом вишколу правоохоронних органів та перевіркою безпекової готовності банку. І – пройшла успішно.

Володимир ІВЧЕНКО.

НАРОДНІ УСМІШКИ

ПО-КОЛЕКТИВНОМУ

В кабінеті директора.

– Іване Степановичу, я прийшов від імені колективу. Ми думаємо, що пора б уже підвищити зарплату.

– Я і сам вже над цим думав. Ну, якщо колектив не проти... Я обов'язково підвищу собі зарплату.

ПЕРСПЕКТИВА

Керівник хвалить молодого працівника:

– Молодець! Гарно роботу зробив, старайся, далеко підеш!

Скромно:

– Куди пошлють...

ЩО ДЛЯ ЧОГО

Тренер:

– Іваненко! Що таке? Знову м'яч пропустив у ворота!

– Вибачте, задумався.

– Задумався він, бач! Іваненко, запам'ятай: у тебе голова на плечах, щоб м'яч відбивати, а не задумуватись!

ПЕРЕПОНИ

– Ну, і що саме тобі в житті заважає йти вперед?

– Вліво зносить...

ВИБІР

– Завтра потрібно йти на вибори. Це дуже відповідальна державна справа, а я ще й досі не впевнена в своєму виборі: вдягнути фіолетову блузку чи зелене плаття.

ОДНЕ Й ТЕЖ

Чоловік до дружини:

– Щодня одні й ті самі розмови, набридло! Невже тобі нема чим більше мені дорікнути, крім малої зарплати?

ТРАДИЦІЇ

На уроці географії. Вчителька:

– Які народи нашої планети вважають чай своїм традиційним напоєм?

Учень:

– Офіціанти!

АЛЕРГІЯ

– Лікарю! Я не можу приймати ліки, які ви мені прописали!

– Чому? У вас на них алергічна реакція?

– У мене алергія на їхню ціну!

Надіслала Надія СЕМЕНА.

Американці усміхаються

КОЛИ ПОМІТИВ

Вулицею прогулюється статечна американська пара. Раптом він зупиняється:

- Мері, я загубив свою парасольку!
- Коли ти це помітив?
- Коли хотів її закрити.

ДЯКА ЗА ПОПЕРЕДЖЕННЯ

- Неподобство! Ваш собака з'їв моє курча!
- Дякую, що попередили. Сьогодні він не отримає вечері.

ЗА СКІЛЬКИ?

- Скажіть, будь ласка, за скільки ви продаєте папугу?
- Це мій найкращий екземпляр, і я його дуже люблю. Однак він дуже ошадливий, тому буде краще, коли ви обговорите ціну безпосередньо з ним.

У ЦИРКУ

Молодий дресирувальник під захоплені оплески глядачів кладе голову прямо в пащу лева. Один з присутніх каже іншому:

- Мені не хотілося б робити такі речі!
- Мені також. Коли в моєму супі трапляється навіть один-єдиний волос, я влаштовую скандал.

У ТЕХАСЬКОМУ РЕСТОРАНІ

- Власник ресторану схвилювано підбігає до відвідувача:
- Ви застрелили нашого офіціанта!
  - Не варто хвилюватися. Впишіть його до мого рахунку.

СКІЛЬКИ ВІЗЬМЕТЕ?

Лікар розповідає своїм знайомим:

- За відвідання хворого вдома я беру п'ятдесят доларів, у себе в кабінеті – сорок, за консультацію по телефону – п'ятнадцять, за виписку рецепта – десять.
- Пробачте, – каже один із знайомих, – скільки ви візьмете, якщо я зараз у вашій присутності прийму аспірин?

ХАЙ БИ КРАЩЕ ЗАСТРЕЛИВСЯ

Автор питає відомого критика:

- Як ви гадаєте: може, варто внести у п'єсу якісь зміни?
- Мабуть, мій друже. Я порадив би, щоб ваш герой не повісився, а застрелився.
- Це ж чому?
- А тому, що звук пострілу розбудить глядачів.

АБИ НЕ ЗАБУЛИ

Біля ліжка помираючого мера зібралися вельможні громадяни міста і тихо розмовляють між собою:

- Яка це була чудова людина!
- А яка мудра!
- А яка справедлива!
- А добра!

На мить помираючий розплющив очі і пробурмотів:

- А скромний! Прошу не забути про мою виняткову скромність.

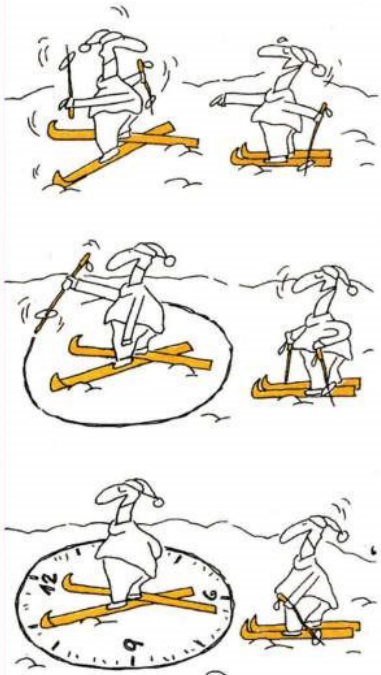
ВІД НУДЬГИ

- Чому ви хотіли заподіяти собі смерть?
- І ви гадаєте, що самогубство вас розважить?

Хрестослів ЗОРЕЛІТ

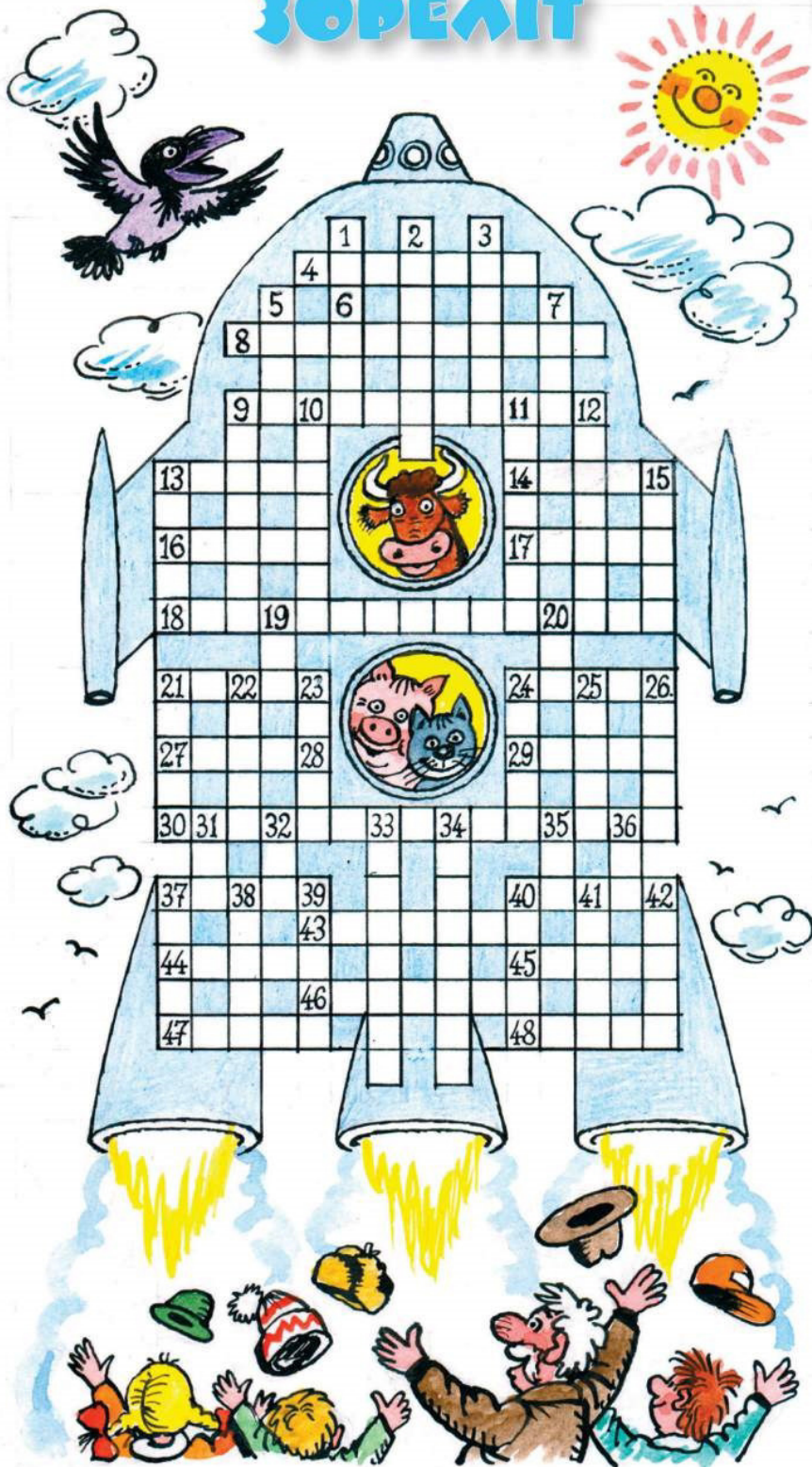
По горизонталі: 4. Столиця Венесуели. 8. Електричний побутовий пристрій із морозильною камерою. 9. Він відповідає за стан і роботу всіх механізмів у літаку. 13. Місце, де сидять наречений і наречена під час весілля. 14. Сорт мережива з опуклим узором. 16. Воно є у птахів і літака. 17. Бовдур, телепень, недотепа, «... царя небесного». 18. Фахівець із приладобудування. 21. Популярний на початку 1960-их танець під рок-н-рольну музику. 24. Найскандальніший президент США. 27. Глибока скорбота за померлим. 29. Шум морських хвиль. 30. Той, хто проектує і створює вертольоти і планери. 37. Хижа риба морів і океанів, героїня фільмів жахів. 40. Водний простір, що поділяє суходіл на материки і острови. 43. Чоловічий голос. 44. Густий дрібний дощ. 45. Гірчичний газ. 46. Пестлива назва киселю. 47. Японська компанія, найбільший у світі виробник музичних інструментів та акустичних систем. 48. Різдва́ний персонаж у західних країнах — ...-Клаус.

По вертикалі: 1. Повторювана частина малюнка на тканині, шпалерах, килимах. 2. Принцип рівноправності сторін у чому-небудь. 3. Кокосова, фінікова, віялова... 5. Командний вид спорту на конях. 6. Гавань для розвантаження і завантаження суден. 7. Зимове спортивне знаряддя. 9. Система гірських хребтів у північній смузі Карпат. 10. Радіоприймач і електропрогравач, поєднані в одному апараті. 11. Тюркський народ на Північному Кавказі, що сформувався у Ногайській орді. 12. Військовий священик в армії. 13. Невеликий автомобіль, звичайно з відкритим кузовом. 15. Однорічна олійна рослина родини хрестоцвітих. 19. Хитрий і рудий герой народних казок. 20. Місце у річці зі стрімкою круговою течією води. 21. Дядина. 22. Промислова риба родини оселедцевих, тихоокеанська сардина. 23. Житель Туреччини. 24. Друге за величиною місто в Естонії. 25. Людина, яка вкрай обмежує свої життєві потреби, веде суворе життя. 26. Головний герой знаменитої серії романів англійської письменниці Джоан К. Ролінг. 28. Стиль популярної музики, що характеризується чітким ритмом, застосуванням електромузичних і ударних інструментів. 31. Тривалість життя людини або тварини. 32. Назва села у Середній Азії та на Кавказі. 33. Штат на великих рівнинах Середнього Заходу США. 34. Мінерал класу оксидів і гідроксидів (танталістий колумбіт). 35. Кухар на судні. 36. Урочистий вірш, присвячений якійсь видатній події або відомій особі. 37. Сукупність усіх сухопутних, морських і повітряних збройних сил держави. 38. Рідкісне нині жіноче ім'я, що має давньоримські корені. 39. Лічильна дошка у давніх греків та римлян. 40. Різновид агату. 41. Поверхня з білої тканини, натягнутої на раму, на яку проектується фільми. 42. Її засильюють у голку.

ХРЕСТОСЛІВ

ЗОРЕЛІТ

Відповідь на хрестослів «СНІГОВИК» уміщений у «Перці» №1.

По горизонталі: 3. Каплиця. 5. ОАЕ. 6. Хор. 8. Конверт. 9. Сакс. 11. Атом. 14. Карат. 17. Колесо. 18. Регата. 19. Качка. 20. Коліно. 21. Вершок. 22. Слава. 25. Альт. 28. Юнга. 30. Робокоп. 31. СТО. 32. Кут. 33. Посилка.

По вертикалі: 1. Шапка. 2. Сирена. 3. Кекс. 4. Яхта. 5. Оса. 7. Ріо. 9. Свобода. 10. Кремій. 12. Тегеран. 13. Матіола. 14. Кокос. 15. Річка. 16. Трава. 23. Лобіст. 24. Вакула. 26. Ліс. 27. Троп. 28. Юпка. 29. Гот.

Редакція залишає за собою право на редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи й малюнки не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція відповідальності не несе. Матеріали, позначені літерою «Р», публікуються на комерційній основі.

При передруку посилання на «Перець.Весела республіка» обов'язкове.

ПЕРЕЦЬ ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА

№ 2 • Лютий 2017

КРИСЛОВЛАДНА ГРОМАДА ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ КОРПУС

Форма правління авторитарно-демократична

Юрко НЕДАЙМАХУ

(працює на авторитарних засадах від півночі до обідньої перерви)

Георгій ВІДСЕБЕНЬКО

(працює на демократичних засадах після щедрого обіду до півночі)

РАДА СМІХОВОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Секретар Ради Сміхової безпеки і оборони (РСБО)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Народний художник України

ГЕНЕРАЛЬНА СМІХОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Генеральний Сміховий Адміністратор

Юрій ІЩЕНКО

Майстер бюрократичних технологій, улюбленець чиновницьких кабінетів

ВЕРХОВНА БАЛЯНДРАСНА РАДА

Головний Заводій Верховної Баяндрасної Ради

Олег ЧОРНОГУЗ

Заслужений діяч мистецтв України

Лідер жорсткої опозиції у Верховній Баяндрасній Раді

Петро ПЕРЕБИЙНІС

Заслужений діяч мистецтв України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ-КАРИКАТУРИСТІВ

Прем'єр-міністр образотворчих просторів Веселої республіки «Перець»

Олекса ОКО

Заслужений художник України

ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий посол України у Веселій республіці «Перець»

Анатолій ПАЛАМАРЕНКО

Народний артист України

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий посол Веселої республіки «Перець» в Україні

Євген ДУДАР

Заслужений діяч мистецтв України

Сміховий консул Веселої республіки «Перець» на Українському радіо

Василь ДОВЖИК

Заслужений діяч мистецтв України

УКРСМІХІНФОРМБЮРО «ПЕРЦЯ»

Валерій ЧМИРЬОВ

Світовий мережний репрезентант українського мистецтва сміху

Засновник і видавець журналу:

Спеціалізоване видавництво сатирично-гумористичної літератури «ТОЛОКА».

01103, Київ, вул. Підвисоцького, 3, пом. 3.

Видається з квітня 1922 року.

Свідоцтво КВ №22246-12146Р від 28.07.2016 р.

Адреса редакції:

01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, 3, пом. 3.

тел.: (044) 284-77-00

Адреса для листування: 01103, м. Київ, а/с 67

email: red.perets2017@ukr.net

Літературний відділ: perets.vr@ukr.net

Художній відділ: perets.cartoon@gmail.com

Відділ передплати і торгівлі «Книга-поштою»:

тел.: (044) 456-83-27

email: perets.peredplata@ukr.net

Відділ маркетингу та реклами:

тел.: (044) 284-77-00

email: perets.reklama@ukr.net

Головний редактор: Юрій ЦЕКОВ

Головний художник: Олексій КОХАН

Відповідальний секретар: Юрій ІЩЕНКО

Друк: ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна»

(Керівники: О. М. Дорошенко, В. О. Павловський)

01021, м. Київ, вул. Інститутська, 16, оф. 1/15.

Свідоцтво ДК № 4562 від 13.06.2013 р.

Замовлення № 10351.

Загальний наклад 12 400 прим.

Підписано до друку 23.02.2017 р.

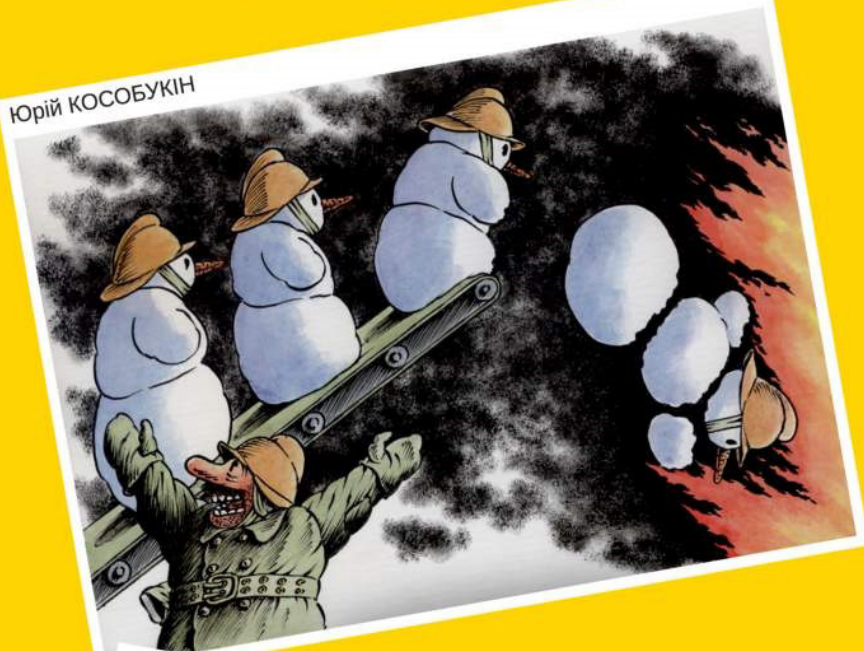
Формат 60х84 / 8. Виходить 1 раз на місяць.

Передплатний індекс 97835. Ціна договірна.

© Перець. Весела республіка. 2017.

Всяке йшло, А своє знайшло...

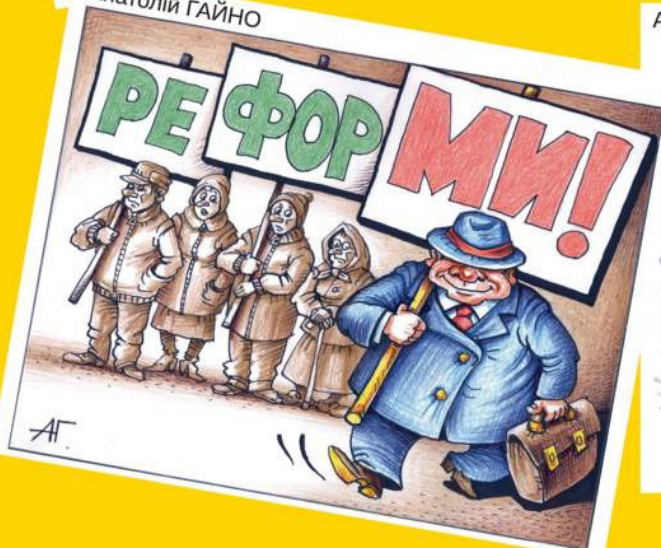
Юрій КОСОБУКІН

Микола КАПУСТА

Анатолій ГАЙНО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ніяк з-під ковдри не вилізу. Змерз!

Валерій ЧМИРЬОВ

Віктор ГОЛУБ

СМІХОВІ ПРЕФЕКТИ ВЕСЕЛОЇ
РЕСПУБЛІКИ ПЕРЕЦЬ ПО ОКУГАХ:

Автономна Республіка Крим — вакансія
Вінницький — Леонід КУЦІЙ
Волинський — Василь СЛАПЧУК, Сергій ЦЮРИЦЬ
Дніпровський — Василь ШАРОЙКО
Донецький — Павло КУЦЬ
Житомирський — Василь ДАЦЮК
Закарпатський — вакансія
Запорізький — Пилип ЮРИК

Івано-Франківський — Микола САВЧУК
Київський — Тарас КІНЬКО
Кіровоградський — Сергій КОЛЕСНИКОВ
Луганський — Павло КУЦЬ
Львівський — Олег КАЧКАН
Миколаївський — Василь ПІДДУБНЯК
Одеський — Дмитро ШУПТА
Полтавський — Павло СТОРОЖЕНКО
Рівненський — Юрій БЕРЕЗА, Василь ТИТЕЧКО
Сумський — Петро ТОВСТУХА
Тернопільський — Ярослав БОРСУК

Харківський — Микола ВОЗІЯНОВ, Володимир СУБОТА
Херсонський — Олександр КОНОВАЛЕНКО
Хмельницький — Олексій ТИМОЩУК
Черкаський — Сергій НОСАНЬ
Чернівецький — Флоріан БОДНАР
Чернігівський — Сергій ДЗЮБА

Для листування:
Поштова адреса — 01103, м. Київ, а/с 67
Електронна пошта — perets.vlaskor@ukr.net